

**3 MART
DÜNYA İŞİTME VE ODYOLOJİ PROFESYONELLERİ GÜNÜ
I.ULUSAL KONGRESİ**

**1-3 MART 2024
ANKARA**

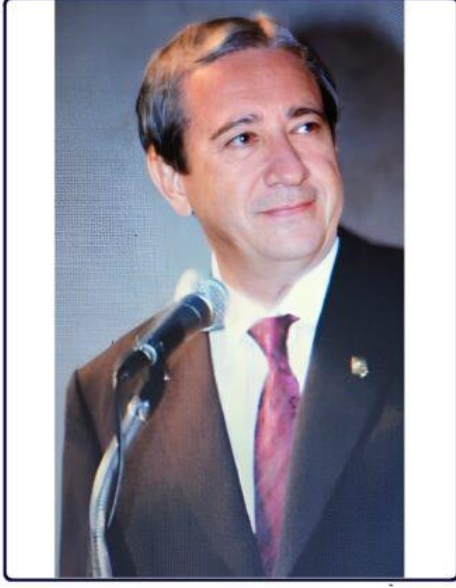
**3 MART
DÜNYA İŞİTME VE ODYOLOJİ PROFESYONELLERİ GÜNÜ
I.ULUSAL KONGRESİ**

Bildiri Kitabı

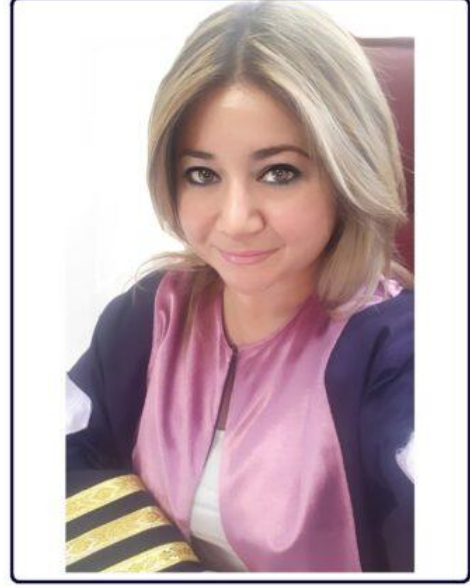
**1-3 Mart 2024
Hacettepe Üniversitesi Kültür Merkezi
ANKARA**

*Alfabetik sıra kullanılmıştır.

Prof. Dr. Erol BELGİN

Prof. Dr. A. Sanem ŞAHLI

DAVET

Odyoloji Bilimi 'ne Emek Veren Değerli Meslektaşlarımız, Sevgili Öğrencilerimiz,

Tüm Dünya'da her yıl 3 Mart tarihinde kutlanan Dünya İşitme Günü'ne ek olarak, bu yıl Odyoloji alanında farklı eğitim seviyelerinde eğitim gören, farklı üniversitelerden mezun olup, farklı kurum ve merkezlerde hizmet veren ve Odyoloji'nin farklı çalışma alanlarında mesleki yaşamlarını sürdüren Odyoloji Profesyonelleri 'ne yönelik hem toplumsal farkındalığın ve mesleki saygınlığın arttırılması hem de bu özel günü tüm meslektaşlarımızı kapsayacak şekilde kutlayarak, akademik ve mesleki gelişimlerine katkıda bulunulması amacıyla, **1-3 Mart 2024** tarihleri arasında düzenleyeceğimiz **3 Mart Dünya İşitme ve Odyoloji Profesyonelleri Günü I. Ulusal Kongresi**'ne sizleri davet etmekten büyük mutluluk ve onur duyuyoruz.

Ülkemizde 1968 yılında Hacettepe Üniversitesi'nde temelleri atılan Odyoloji Bilimi, günümüzde ön lisans, lisans ve lisansüstü programları ile gün geçtikçe ilerlemeye devam etmektedir. Yaklaşık 55 yıllık bu süreç içerisinde, çok sayıda bilimsel kongre, sempozyum ve toplantı düzenlenmiş, binlerce Odyoloji Profesyoneli yetiştirilmiş ve meslek mensuplarımız ülkemizin birçok bölgesinde ve Odyoloji'nin farklı sektörlerinde hizmet vermişlerdir. Bütün meslektaşlarımıza bu özverili çalışmaları ve değerli hizmetleri için teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Bu yıl kongremizin en önemli özelliklerinden biri, İşitme Konuşma Bilimcileri Derneği çatısı altında birleşen 10 üniversite ve kurumun iş birliği içinde bilimsel programımıza destek vermesidir. Böyle özel bir günde bu kapsamlı birlikteliğin sağlanmış olması hepimiz için bir mutluluk kaynağıdır. Ülkemizin farklı bölgelerinde Odyoloji Bilimi 'ne hizmet veren Odyoloji Profesyonelleri ile farklı üniversitelerin ilgili bölümlerinde eğitim gören öğrencilerimizin bir araya gelerek bilgi ve deneyimlerini paylaşması, mesleki standart, yetkinlik ve saygınlığın arttırılarak, teknolojik ve bilimsel gelişmelerin paylaşılmasını hedeflediğimiz kongremizde, alanında uzman konuşmacılardan oluşan konferans, panel ve kurslara yer verilecektir.

Kongremiz de ayrıca Odyoloji Bilimi'ne değerli hizmetleri bulunan, ancak aramızdan ayrılmış olan **İşitme Biliminin Unutulmayanları**'nın isimleri paneller de yaşatılarak, gençlerimizi desteklemek ve mesleki motivasyonlarını arttırmak amacıyla, Odyoloji alanında farklı derecelerde eğitim gören başarılı öğrencilerimize Değerli Hocamız **Prof. Dr. İ. Nazmi HOŞAL anısına** üç farklı eğitim seviyesinde **Odyoloji Öğrenci Başarı Teşvik Ödülleri** verilecektir. Bu amaçlar doğrultusunda, Odyoloji Bilimine gönül veren tüm akademisyen, uzman, öğrenci ve işitme teknolojileri sektör temsilcilerimizi, 1-2 Mart 2024 tarihlerinde çevrimiçi, 3 Mart 2024 tarihinde ise Başkentimiz Ankara'da yüz yüze gerçekleştirileceğimiz **3 Mart Dünya İşitme ve Odyoloji Profesyonelleri Günü I. Ulusal Kongresi** 'ne davet ediyor, hepimiz için başarılı ve verimli bir toplantı olmasını diliyoruz.

Prof. Dr. Erol BELGİN

İşitme Konuşma Bilimcileri Derneği Başkanı

Prof. Dr. A. Sanem ŞAHLI

Kongre Başkanı

Düzenleyen: İŞİTME KONUŞMA BİLİMCİLERİ DERNEĞİ ve HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ

Kongre Başkanları: Prof. Dr. A. Sanem ŞAHLI-Prof. Dr. Erol BELGİN

Kongre Adı: 3 Mart Dünya İşitme ve Odyoloji Profesyonelleri Günü I. Ulusal Kongresi

Kongre Tarihi: 1 – 2 Mart 2024 (Çevirim İçi) – 3 Mart 2024 (Yüz Yüze)

Kongre Yeri: Hacettepe üniversitesi Kültür Merkezi Kırmızı Salon / Sıhhiye-Ankara

Kongre Web Sayfası: www.odyolojiprofesyonellerikongresi2024.org.tr

Kongre Dili: Türkçe

Paydaş Üniversite ve Kurumlar: Ankara Medipol Üniversitesi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Avrasya Üniversitesi, Gazi Üniversitesi, İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul Medipol Üniversitesi, İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi, Kapadokya Üniversitesi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi.

KURULLAR

Kongre Başkanları

Prof. Dr. Erol BELGİN

(Ankara Medipol Üniversitesi)

Prof. Dr. A. Sanem ŞAHLI

(Hacettepe Üniversitesi)

Düzenleme Kurulu

Prof. Dr. Bülent Şerbetçioğlu (İstanbul Medipol Üniversitesi)

Prof. Dr. Erkan Vuralkan (Avrasya Üniversitesi)

Prof. Dr. Yusuf Kemaloğlu (Gazi Üniversitesi)

Doç. Dr. Ahmet Hamdi Kepekçi (İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi)

Doç. Dr. Süleyman Boynueğri (Ankara Bilkent Şehir Hastanesi)

Doç. Dr. Şebnem Sevinç (Hacettepe Üniversitesi)

Dr. Öğr. Üyesi. Handan Turan Dizdar (Ondokuz Mayıs Üniversitesi)

Öğr. Gör. Elisanur Çankaya (Kapadokya Üniversitesi)

Öğr.Gör. Fatih Mehmet Şahin (Ondokuz Mayıs Üniversitesi)

Öğr. Gör. Gizem Gürsoy (Ankara Medipol Üniversitesi)

Öğr.Gör. Kerem ERSİN (İstanbul Medipol Üniversitesi)

Öğr. Gör. Seda Keten (İstanbul Gelişim Üniversitesi)

Öğr.Gör. Şeyma Tuğba ÖZTÜRK (İstanbul Medipol Üniversitesi)

Öğr. Gör. Yağız Korkut (Ankara Medipol Üniversitesi)

Arş. Gör. Sultan Nur Kaya (Ankara Medipol Üniversitesi)

Kongre Bilim Kurulu

Prof. Dr. Ali Özdek (İstanbul Gelişim Üniversitesi)

Prof. Dr. Armağan İncesulu (Eskişehir Osmangazi Üniversitesi)

Prof. Dr. Ayşe Sanem Şahlı (Hacettepe Üniversitesi)

Prof.Dr.Bahar Keleş Çolpan (Özel Medova Hastanesi)

Prof.Dr.Bülent Gürsel (Emekli- Hacettepe Üniversitesi)

Prof.Dr.Bülent Sözeri (Emekli- Hacettepe Üniversitesi)

Prof. Dr. Bülent Şerbetçioğlu (İstanbul Medipol Üniversitesi)

Prof. Dr. Çağıl Gökdoğan (Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi)

Prof.Dr.Ergin Turan (Emekli- Hacettepe Üniversitesi)

Prof. Dr. Erol Belgin (Ankara Medipol Üniversitesi)

Prof. Dr. Erkan Vuralkan (Avrasya Üniversitesi)

Prof.Dr.Ferda Akdaş(Emekli- Marmara Üniversitesi)

Prof. Dr. Güven Mengü (Ankara Hacı Bayram Üniversitesi)

Prof. Dr. Orhan Yılmaz (Karabük Üniversitesi)

Prof. Dr. Yusuf Kemaloğlu (Gazi Üniversitesi)

Doç. Dr. Ahmet Hamdi Kepekçi (İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi)

Doç. Dr. Gül Caner Mercan (SBÜ Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi)

Doç. Dr. Mümtaz Torun (Bandırma Onyediy Eylül Üniversitesi)

Doç. Dr. Süleyman Boynueğri (Ankara Bilkent Şehir Hastanesi)

Doç. Dr. Şebnem Sevinç (Hacettepe Üniversitesi)

Dr. Öğr. Üyesi. Emel Arslan Sarımehmetoğlu (Ankara Medipol Üniversitesi)

Dr. Öğr. Üyesi. Gül Ölçek (İstanbul Medipol Üniversitesi)

Dr. Öğr. Üyesi. Handan Turan Dizdar (Ondokuz Mayıs Üniversitesi)

Dr. Öğr. Üyesi. Levent Kartal (Kapadokya Üniversitesi)

Dr. Öğr. Üyesi. Mehmet Celalettin Cihan (Kapadokya Üniversitesi)

Dr. Öğr. Üyesi. Mustafa Yüksel (Ankara Medipol Üniversitesi)

Dr. Öğr. Üyesi. Oğuz Yılmaz (İstanbul Medipol Üniversitesi)

Dr. Öğr. Üyesi. Şenay Altınyay (Gazi Üniversitesi)

Dr. Agah Yeniçeri (Ankara Bilkent Şehir Hastanesi)

Öğr. Gör. Dr. Levent Küfeciler (İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi)

Öğr. Gör. Ahmet Turan Tanbek (Kapadokya Üniversitesi)

Öğr. Gör. Ayşenur Özkul (Avrasya Üniversitesi)

Öğr. Gör. Elisanur Çankaya (Kapadokya Üniversitesi)

Öğr. Gör. Fadime Aybüke Kılıç (İstanbul Gelişim Üniversitesi)

Öğr. Gör. Fatih Mehmet Şahin (Ondokuz Mayıs Üniversitesi)

Öğr. Gör. Gizem Gürsoy (Ankara Medipol Üniversitesi)

Öğr. Gör. Kerem ERSİN (İstanbul Medipol Üniversitesi)

Öğr. Gör. Seda Keten (İstanbul Gelişim Üniversitesi)

Öğr. Gör. Şeyma Tuğba ÖZTÜRK (İstanbul Medipol Üniversitesi)

Öğr. Gör. Tuğçe Koca (İstanbul Medipol Üniversitesi)

Öğr. Gör. Yağız Korkut (Ankara Medipol Üniversitesi)

Arş. Gör. Azize Köseoğlu (İstanbul Gelişim Üniversitesi)

Arş. Gör. Çağla Türk (İstanbul Gelişim Üniversitesi)

Arş. Gör. Sultan Nur Kaya (Ankara Medipol Üniversitesi)

Uzm. Ody. Barış Demir (Ankara Bilkent Şehir Hastanesi)

Uzm.Ody. Cihan Arslan (Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi)

Uzm Ody. Derya Şahin (Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi)

Uzm.Ody. Eyyüp Diyar Doğan (İşitme Teknolojileri Sektörü)

Uzm. Ody. Gençay Sungur (Ankara Bilkent Şehir Hastanesi)

Uzm.Ody.Leyla Topkan (Odyoloji Derneği)

Uzm.Ody.Muhittin Demir (Duysad)

Uzm. Ody. Rahşan Çınar (Sağlık Bakanlığı Halk Sağlığı Kurumu)

Uzm. Ody. Özlem Bidav (Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi)

Ody.Berkay Saldırım (İstanbul Medipol Üniversitesi)

E.Arslan Arslan (İşitmer Derneği)

Ömer Başhan (İşitsad)

ve

Sayın Hürol Erişçi

*Ünvana ve alfabetik sıraya göre sıralanmıştır.

3 MART DÜNYA İŞİTME VE ODYOLOJİ PROFESYONELLERİ GÜNÜ I. ULUSAL KONGRESİ

1-3 MART 2024
ANKARA

BİLİMSEL PROGRAM

1 MART 2024 CUMA

09:00-13:30 Katılımcı üniversitelerde Dünya İşitme Günü ve Odyoloji Profesyonellerine Yönelik Farkındalık Etkinlikleri

13:30-19:00 Mesleki Kurslar- Çevrimiçi

2 MART 2024 CUMARTESİ-Çevrimiçi

09:00-9:15 Açılış

09:15-10:15 **'PROF. DR. İ. NAZMİ HOŞAL PANELİ'**

Moderatör: Prof.Dr.Erol BELGİN

Panel: Anılarla Prof.Dr.İ.Nazmi Hoşal

Panelistler: Prof. Dr.Bülent Gürsel, Prof. Dr.Ferda Akdaş, Prof.Dr.Ergin Turan, Prof.Dr.Bülent Sözeri

10:15-11:00 ARA

11:00-12:00 **'PROF.DR. CAN ÖZHAŞINOĞLU PANELİ'**

Moderatör: Prof.Dr.Erkan VURALKAN

Panel: Okul Çağı Çocuklarında İşitme Kayıpları, Odyolojik Değerlendirme ve Çözümler

Panelistler: Prof. Dr. Ali Özdek, Prof. Dr. Armağan İncesulu, Öğr. Gör. Ayşenur Özkul

12:00-13:30 ÖĞLE ARASI

13:30-14:30 **'DR. ZIYA TİNEL PANELİ'**

Moderatör: Prof.Dr. Bahar KELEŞ ÇOLPAN

Panel: ***Odyoloji'de Özel Konular***

Panelistler: Öğr. Gör. Seda Keten, Öğr. Gör. Fadime Aybüke Kılıç, Arş. Gör. Çağla Türk, Arş. Gör. Azize Köseoğlu

14:30-15:45 **'PROF.DR. ORHAN CURA PANELİ'**

Moderatör: Prof.Dr. Orhan YILMAZ

Panel: ***Çocuklarda Orta Kulak Patolojileri: KBB-Odyoloji İşbirliği***

Panelistler: Dr. Öğr. Üyesi. Mehmet Celalettin Cihan, Dr. Öğr. Üyesi. Levent Kartal, Öğr. Gör. Ahmet Turan Tanbek, Öğr. Gör. Elisanur Çankaya

15:45-16:00 ARA

16:00-17:00 **'UZM. ODY. ZERRİN TAHİNCİOĞLU ve UZM. ODY. YASEMİN DÖLARSLAN PANELİ'**

Moderatör: Doç.Dr. Ahmet KEPEKÇİ

Panel: KBB ve Odyolojide Yeni Ufuklar

Panelistler: Öğr. Gör. Dr. Levent Küfeciler, Doç. Dr. Mümtaz Torun, Doç. Dr. Gül Caner Mercan, Doç. Dr. Ahmet Kepekçi

17:00- 18:00 **'AYŞE ERDEN PANELİ'**

Moderatör: Doç. Dr. Şebnem SEVİNÇ

Panel: ***İşitme Kayıplı Çocuklarda Odyolojik Değerlendirme, Gelişimsel Özellikler ve Ek Engeller***

Panelistler: Dr. Öğr. Üyesi. Handan Turan Dizdar, Öğr. Gör. Fatih Mehmet Şahin, Uzm Ody. Derya Şahin

18:00-19:30 Bildiri Sunumları-Prof.Dr.A.Sanem ŞAHLI (Moderatör)

19:30 Kapanış

3 MART 2024 PAZAR-Yüz Yüze

9:00-10:00 Açılış Konuşmaları

Prof.Dr.A.Sanem ŞAHLI (Kongre Başkanı)

Prof.Dr.Erol BELGİN (İKBD Başkanı)

Dr. Halit Baz (Hayata Dair)

Prof.Dr.İ.Nazmi Hoşal Anısına **'Öğrenci Akademik Teşvik Ödülleri Takdimi'**

10:00-10:30 **'MAHMUT GÜLDÜ KONFERANSI'**

Konferans: Hürol Erişçi

3 Mart Dünya İşitme Günü'ne Özel: Türkiye ve Dünyada Odyoloji'nin Gelişim Süreci

10:30-10:45 ARA

10:45-12:00 **'PROF.DR.SONER ÖZKAN PANELİ'**

Moderatör: Prof. Dr. A. Sanem ŞAHLI

Panel: Erken Tanı ve Erken Müdahale/Habilitasyon Yaklaşımları

Panelistler: Doç. Dr. Şebnem Sevinç, Uzm.Ody. Gençay Sungur, Uzm.Ody. Özlem Bidav,
Dr.Agah Yeniçeri

12:00-13:30 ÖĞLE ARASI

13:30-14:30 **'TARIK KÖROĞLU PANELİ'**

Moderatör: Prof. Dr. Erol BELGİN

Panel: ***İşitme Cihazlı Çocuklarda Odyoloji ve Dil-Konuşma Terapisi Uygulamaları***

Panelistler: Dr. Öğr. Üyesi. Mustafa Yüksel, Dr. Öğr. Üyesi.Emel Arslan Sarımehmetoğlu, Öğr.
Gör. Yağız Korkut

14:30-15:30 '**DOÇ. DR. ELİF TUĞBA SARAÇ PANELİ**'

Moderatör: Prof. Dr. Bülent Şerbetçioğlu

Panel: **Vestibüler Sistem Patolojileri, Değerlendirme ve Bilişsel Süreçler**

Panelistler: Prof. Dr. Bülent Şerbetçioğlu, Dr. Öğr. Üyesi. Gül Ölçek, Dr. Öğr. Üyesi. Oğuz Yılmaz

15:30-15:45 ARA

15:45-16:45 '**PROF. DR. NEBİL GÖKSU PANELİ**'

Moderatör: Prof. Dr. Yusuf KEMALOĞLU

Panel: **Ulusal Yenidoğan İşitme Tarama Programı: Ne Yaptık? Ne Yapmalıyız?**

Panelistler: Prof. Dr. Çağıl Gökdoğan, Uzm. Ody. Rahşan Çınar, Dr. Öğr. Üyesi. Şenay Altınyay

16:45- 17:45 '**ALİ MÜDERRİSOĞLU PANELİ**'

Moderatör: Doç.Dr. Süleyman BOYNUEĞRİ

Panel: **Sektör Temsilcilerinin Gözüyle Sorunlar, Çözüm Önerileri ve Beklentiler**

Panelistler: E.Arslan Arslan (İşitmer Derneği), Uzm.Ody.Leyla Topkan (Odyoloji Derneği), Uzm.Ody.Muhittin Demir (Duysad), Ömer Başhan (İşitsad)

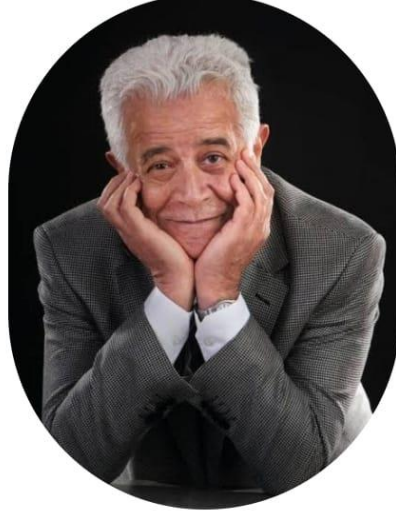
18:00 Kapanış

18:30 GALA YEMEĞİ

İŞİTME BİLİMİ'NİN UNUTULMAYANLARI

Prof. Dr. İ. Nazmi Hoşal

Prof. Dr. Can
Özşahinoğlu

Prof. Dr. Orhan Cura

Prof. Dr. Nebil Göksu

Dr.Ziya Tinel

Prof.Dr.Soner Özkan

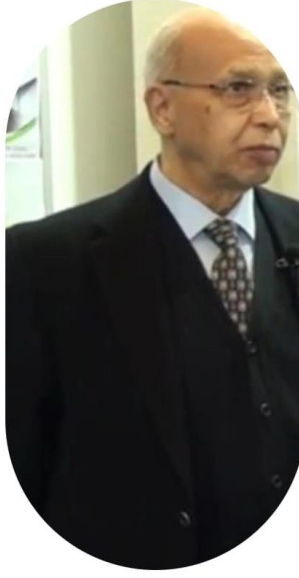
Doç.Dr.Elif Tuğba
Saraç

Uzm.Odyolog. Zerrin
Tahincioğlu

Uzm.Odyolog.
Yasemin Dölarlan

Mahmut Güldü

Tarık Köroğlu

Ayşe Erden

Ali Müderrisoğlu

'PROF. DR .İ.NAZMİ HOŞAL ANISINA'

ÖĞRENCİ BAŞARI TEŞVİK ÖDÜLLERİ

Bu yıl İşitme Konuşma Bilimcileri Derneği tarafından 3 farklı seviyede (Lisansüstü, Lisans ve Ön lisans) Odyoloji alanında eğitim gören 3 öğrenciye Prof.Dr.İ. Nazmi HOŞAL Anısına 'Öğrenci Başarı Teşvik Ödülü' verilecektir. Kazanan öğrencilerin kongreye kayıtlı olması ve 3 Mart 2024 tarihinde yüz yüze yapılacak kongre sırasında hazır bulunmaları gerekmektedir.

Başvuru Koşulları

- Özgeçmiş
- Üniversiteden alınmış, aktif öğrenciliği gösteren resmi bir belge ve öğrenci kimlik kartı fotokopisi
- Akademik ortalamanın 3,40 ve üstü olması ve transkript ile belgelenmesi
- Bilinen yabancı diller ve seviyeleri (Dil sınavı puanlarını gösteren resmî sonuç belgeleri)
- Varsa katıldığı ulusal ve uluslararası kongre, sempozyum, kurslar ve alınan sertifikalar (katılım belgeleri ve sertifikalar belgelenmelidir.)
- Aynı eğitim seviyesindeki diğer öğrencilerden kendisini farklılaştıran özellikler
- İki adet referans mektubu (En iyi tanıyan kişiler (Yönetici, ders hocası, aile üyesi, arkadaş vb.) tarafından yazılmalıdır.)
- Odyoloji Bilimi ile ilgili gelecekteki plan ve hedefler

Başvuru koşullarını sağlayan öğrencilerin istenen bilgi ve belgeleri, tek bir PDF dosyası şeklinde **infoikbder@gmail.com** adresine göndermesi gerekmektedir.

ÖĞRENCİ BAŞARI TEŞVİK ÖDÜLÜ KAZANAN ÖĞRENCİLER

1. **Ön lisans Kategorisi:** Ramazan TAŞPINAR (Hacettepe Üniversitesi)
2. **Lisans Kategorisi:** Esin CEBECİOĞLU (Ankara Medipol Üniversitesi)
3. **Yüksek Lisans Kategorisi:** Ayberk Aydın TUNÇ (İstanbul Medipol Üniversitesi)

SPONSORLARIMIZ

Er Atelem

İŞİTME CİHAZLARI MERKEZİ

ERİŞÇİ
ELEKTRONİK SANAYİ VE TİC. LTD. ŞTİ.

ELİF İŞİTME

"kulaktan kulağa büyütürüz"

TEK SES
İşitme Cihazları Satış ve Uygulama Merkezi

duyses
isitme cihazları

SÖZLÜ BİLDİRİ SUNUMLARI

SÖZLÜ SUNUMLAR

2 MART 2024 CUMARTESİ 18:00-19:30 (ÇEVİRİMİÇİ)

Oturum Başkanı: Prof. Dr. A. Sanem ŞAHLI

S1	Müziyen Olan ve Olmayan Yetişkinlerin Müzikal Algı Becerilerindeki Yaşa Bağlı Değişimlerinin İncelenmesi Cihan ASLAN, Uğur Embiye ÖZGÜR, Ayşe Sanem ŞAHLI
S2	Odyoloji ve Dil ve Konuşma Terapisi Öğrencilerinin HIV/AIDS Hakkındaki Bilgi ve Tutumlarının Değerlendirilmesi Seda KETEN, Aybüke Fadime KILIÇ, Çiğdem ERYILMAZ CANLI
S3	Tinnitus ile İlgili Türkçe İnternet Materyallerinin Kalitesi ve Okunabilirliği: Kesitsel Araştırma Handan TURAN DİZDAR, Ali Erman KENT, İrem IŞIK
S4	Ulusal İşitme Tarama Programındaki Yenidoğanların Tarama ABR Test Sonuçlarına Doğum Şekli ve Anestezi Yönteminin Etkisi Semih GÜLER, Murat DOĞAN, Ayşe Sanem ŞAHLI
S5	İyot Eksikliğinin İşitme Üzerine Etkisi Şeyda KAYA, Bahriye HORASANLI
S6	Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezinde Çalışan Profesyonellerin Gelişimsel Dil Bozukluğu Olgularına Yaklaşımları İlkay KALIN, Seda KETEN, Fadime Aybüke KILIÇ
S7	Tinnituslu Bireylerde Müzikal Algı Becerilerinin Değerlendirilmesi Eyyüp Diyar DOĞAN, Uğur Embiye ÖZGÜR, Ayşe Sanem ŞAHLI
S8	Akıcı Konuşma Bozukluğunda Kognitif Değerlendirme: Bir Vaka Çalışması Nilay ŞAHAN, Ayşe Sanem ŞAHLI, Songül ATASAVUN UYSAL
S9	Beyin Sapı İmplantları İçin Çevrimiçi Eğitim Materyallerinin Okunabilirliği Mustafa Said TEKİN, Yaşar Kemal DUYMAZ

S10	Klinik ve Rehabilitasyon Merkezlerinde Görev Yapan Odyologların Mesleki Doyumlarının Karşılaştırılması Sevda ÖZBOLAT, Seda KETEN, Fadime Aybüke KILIÇ
S11	İşitme Kayıplı ve Normal İşiten Eşlere Sahip Bireylerin Depresyon ve Eş Tükenmişlik Durumlarının Karşılaştırılması Handan TURAN DİZDAR, Sena Betül ÇELİK, Zeynep ÇAVDAR, Ayşenur ERÇİMEN
S12	Dil ve Konuşma Terapisi Öğrencilerinin Akademik Kariyer Farkındalığının Araştırılması Mehmet BAĞCI, Seda KETEN, Fadime Aybüke KILIÇ
S13	Cihazsız Gerçek Kulak Ölçümlerinde Kullanılan Uygulama Metotlarının Karşılaştırılması Burcu ŞEN, Şevval YUMUŞAK
S14	Odyoloji ve Dil ve Konuşma Terapisi Öğrencilerinin Yapay Zekâ Okuryazarlığı Emel ARSLAN SARİMEHMETOĞLU, Melis KESKİN YILDIZ

SÖZLÜ BİLDİRİ ÖZETLERİ

S1.Müzisyen Olan Ve Olmayan Yetişkinlerin Müzikal Algı Becerilerindeki Yaşa Bağlı Değişimlerinin İncelenmesi

Cihan ASLAN, Uğur Embiye ÖZGÜR, Ayşe Sanem ŞAHLI

GİRİŞ

Müziğe yapısal açıdan bakıldığında ritim, perde, melodi, tını şeklinde dört ana bileşeni bulunmaktadır. Bireyin bu bileşenleri algılaması ve analiz etmesi müzik algısını oluşturur. Bireyler arasında müzikal algı farklılık gösterir. Özellikle müzik eğitiminin müzikal algı üzerinde olumlu etkileri olduğu bilinmektedir. İşitsel alanda, müzisyenlerin akustik sinyallerin ayrıntılı ayırımı gürültüde konuşma algısı ve zamansal işleme yeteneklerinde müzisyen olmayanlardan daha iyi performans göstermiştir. Bu çalışma müzisyen olan ve olmayan yetişkinlerin müzikal algı becerilerindeki yaşa bağlı değişimlerin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Katılımcıların gösterdikleri performans Şahli ve Belgin tarafından 2019 yılında Türkçe 'ye çevrilerek uyarlanan müziğin tüm alanlarını objektif olarak değerlendirebilen Müzikal Algı Testi (MAT) ile ölçülmüştür. Bu sayede ilerleyen yaşa rağmen müzik eğitiminin müzikal algı becerilerindeki korunma düzeyinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

MATERYAL VE METOT

Çalışmaya 2 grup dahil edilmiştir. 1. grup müzisyen olan 45-64 yaş aralığında 20 birey, 65-85 yaş aralığında 20 birey olmak üzere 40 bireyden oluşmaktadır. 2. grup ise müzisyen olmayan 45-64 yaş aralığında 20 birey, 65-85 yaş aralığında 20 birey olmak üzere 40 bireyden oluşmaktadır. Her iki grup toplam 80 yetişkin bireyden oluşmaktadır. Çalışmaya dahil edilen müzisyen grup için profesyonel olarak en az bir yıl ve üzerinde müzik eğitimi almıştır. Müzisyen olmayan grup için ise herhangi bir enstrüman çalmamış ve müzik eğitimi almamıştır. Katılımcıların müzikal algı becerilerini Müzikal Algı Testi (MAT) ile değerlendirilmiştir.

BULGULAR

Sonuçlara bakıldığında müzisyenlerin MAT toplam puanı ve müziğin tüm alt testlerinde müzisyen olmayanlardan daha başarılı olduğu görülmüştür ($p<0,05$). Ayrıca yaşa bağlı değişimler incelendiğinde müzisyen olan grubun kendi içindeki karşılaştırmasında 45-64 yaş aralığındaki müzisyenlerin çoklu enstrüman tanıma, toplam enstrüman puanı, ses perdesi ayırt etme, toplam ses perdesi ve toplam mat puanında 65-85 yaş aralığındaki müzisyenlere göre anlamlı derecede daha yüksek puana sahiplerdir ($p<0,05$).

Müziyen olmayan grupta ise 45-64 yaş aralığındaki bireyler ritim tanıma, tekli enstrüman tanıma, toplam enstrüman puanı, müzikalite, melodi tanıma, gürültüde melodi tanıma, toplam melodi puanı ve toplam MAT puanında 65-85 yaş aralığındaki müziyen olmayanlara göre anlamlı derecede daha yüksek puana sahiplerdir ($p<0,05$). 45-64 yaş grubunda, müziyen olan ve olmayan grup karşılaştırmasında ritim tanıma puanı haricinde tüm puanlarda anlamlı farklılık vardır ($p<0,05$). 65-85 yaş grubunda, müziyen olan ve olmayan grup karşılaştırmasında ses perdesi tanıma, ses perdesi ayırt etme ve toplam ses perdesi puanı haricinde tüm puanlarda anlamlı farklılık vardır ($p<0,05$). Ses perdesi alt testleri ve toplam puanda anlamlı derecede farklılık görülme de müziyen olanlar daha yüksek puan ortalaması göstermiştir. Tüm katılımcıların eğitim düzeylerine göre müzikal algı testi toplam puanlarının karşılaştırması elde edilen sonuçlara göre istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu bulunmuştur ($p<0,05$).

SONUÇ

Yapılan çalışmalar müzik eğitiminin ilerleyen yaşa rağmen işitsel ve müzikal algıyı koruyabileceğini vurgulamaktadır. Son olarak ilerleyen yaşla birlikte bozulan gürültüde konuşmayı anlama becerisinin müzik eğitimi ile korunabileceği düşünülmektedir. Çalışmamızın sonucunda, müzik eğitiminin ilerleyen yaşa rağmen işitsel ve müzikal algı becerilerini koruduğunu görülmüştür.

S2.Odyoloji ve Dil Ve Konuşma Terapisi Öğrencilerinin HIV/AIDS Hakkındaki Bilgi ve Tutumlarının Değerlendirilmesi

Seda KETEN, Aybüke Fadime KILIÇ, Çiğdem ERYILMAZ CANLI

GİRİŞ

Edinilmiş immün yetmezlik sendromu (AIDS)/insan immün yetmezlik virüsü (HIV) ilk olarak 1980'li yılların başlarında tanılanmış, hızla birçok ülkeye yayılmış ve küresel bir sağlık sorunu haline gelmiştir (Nubed, C ve Akoachere,2016). HIV/AIDS'in dil, konuşma, yutma, bilişsel ve işitme üzerindeki etkileri göz önünde bulundurulduğunda bu hastalığa hizmet veren sağlık profesyonelleri arasında odyolog ve dil ve konuşma terapistlerinin de yer aldığı görülmektedir. Odyoloji ve dil ve konuşma terapisi öğrencilerinin HIV/AIDS hakkında doğru bilgiye sahip olmaları ve bu konuda olumlu tutumlar geliştirmeleri kritik bir öneme sahiptir. HIV/AIDS konusundaki bilgi düzeyleri ve tutumları, bu öğrencilerin profesyonel iş hayatında kendi uzmanlık alanlarındaki uygulamaları nasıl şekillendirebilecekleri ve hastalıkla ilişkili bozukluklara nasıl yaklaşacakları hakkında belirleyici bir rol oynayabilir. Bu çalışma, dil ve konuşma terapisi öğrencilerinin HIV/AIDS konusundaki bilgi düzeyi ve tutumlarının değerlendirilmesini amaçlamaktadır.

MATERYAL ve METOT

Bu araştırma 18-45 yaş arasındaki 191 üniversite öğrencisi ile yapılmıştır. Çalışmada katılımcı bilgi formu ve AIDS Bilgi ve Tutum ölçeği kullanılmıştır. Katılımcılar yaş, cinsiyet, üniversite bilgileri, büyüdükleri yer ve ebeveynlerinin eğitim durumuyla ilgili sorulardan oluşan demografik bilgi formunu doldurmuşlardır. Aynı form içerisinde AIDS ile ilgili sorularda yer almaktadır. AIDS Bilgi ve Tutum Ölçeği: Aydemir ve ark. (2018) tarafından geliştirilen bu ölçekte, 21 maddelik bilgi ölçeği ve 17 maddelik tutum ölçeği yer almaktadır.

BULGULAR

Öğrencilerin AIDS bilgi anketinden aldıkları puanlar cinsiyete, büyüdükleri yere, okudukları bölüme, gelir düzeylerine ve sınıf kademesine göre analiz edilmiştir. Bu değişkenlerde her iki grup arasında anlamlı fark bulunamamıştır. Anne eğitim durumlarında ise, annesi üniversite mezunu olan öğrencilerin, annesi ilkokul/ortaokul ve lise mezunu olanlara oranla AIDS bilgi düzeyi anlamlı düzeyde daha yüksektir. AIDS hakkında okuma yapmış olan katılımcıların AIDS bilgi düzeyi daha önce okuma yapmamış katılımcılardan anlamlı seviyede yüksektir. AIDS hakkında duyuları olan katılımcıların duyuları olmayan katılımcılara göre AIDS bilgi anketinden aldıkları puan, istatistiksel olarak anlamlıdır. Metropolde (büyükşehir) büyümüş katılımcıların, AIDS'e yönelik tutumu şehirde ve köy/kırsalda büyümüş olanlara göre daha olumludur.

SONUÇ

Eğitimciler öğrencilerin HIV/AIDS hastalarına yönelik önyargıları aşmalarına ve empati kapasitelerini artırmalarına yardımcı olmaya hazırlıklı olmalıdır. Öğrencilere doğru bilgi sunulmalıdır. HIV/AIDS'in tüm yönleriyle ilgili eğitimin müfredatta açıkça yer almasını ve öğretimin öğrencilerin ihtiyaçlarını yansıtmayı sağlanmalıdır.

S3.Tinnitus İle İlgili Türkçe İnternet Materyallerinin Kalitesi ve Okunabilirliği: Kesitsel Araştırma

Handan TURAN DİZDAR, Ali Erman KENT, İrem İŞİK

GİRİŞ

Günümüzde teknolojinin gelişmesi ve bilgiye ulaşımın kolay olması nedeniyle insanlar sağlık dahil hemen hemen her konuda bilgi kaynağı olarak interneti kullanmaktadır. Ancak internetten edinilen bilgilerin güvenilirliği ve içeriklerin kalitesi tartışmalıdır. Bu sebeple bu çalışmada tinnitus ile ilgili internet kaynaklı bilgilerin okunabilirlik ve kalitesinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

MATERYAL VE METOT

Tinnitus terimi herkes tarafından çok iyi bilinmediği için Google arama motorunda “kulak çınlaması” anahtar kelimesi girilerek yapılan arama sonucunda çalışma için uygun 100 internet sitesi incelemeye alınmıştır. Çalışmaya dahil edilen internet sitelerinin okunabilirlikleri Ateşman ve Çetinkaya-Uzun formülleriyle, kalite göstergeleri ise “DISCERN” ve “Health on the Net Foundation code of conduct (HONcode ilkeleri)” ile değerlendirilmiştir.

BULGULAR

62 sitedeki metinlerin KBB hekimleri, 38 sitedeki metinlerin ise Odyologlar tarafından oluşturulduğu saptandı. Çalışmaya dahil edilen 100 internet sitesinin dağılımına bakıldığında; 34 kişisel site (hekim sitesi/blog), 38 hastane sitesi, 16 gazete/dergi ve 12 firma sitesi olduğu görüldü. Tüm siteler okunabilirlik açısından değerlendirildiğinde Ateşman’a göre kolay güçlükte (ortalama \pm SS=71,4 \pm 6,9), Çetinkaya-Uzun’a göre ise eğitsel okunabilir ve 8-9. sınıf düzeyinde (ortalama \pm SS=49,5 \pm 11) bulunmuştur. Tüm sitelerin, HONcode kalite göstergesine göre incelendiğinde ortalama 8,31 \pm 1,9 puanda, DISCERN kalite göstergesine göre incelendiğinde ise 50,6 \pm 10,1 puanda olduğu görülmüştür. Metinler Odyoloji ve KBB kaynaklı olarak ikiye ayrılarak okunabilirlikleri değerlendirildiğinde ise hem Ateşman’a göre hem de Çetinkaya-Uzun’a göre okunabilirlik düzeyleri arasında fark olduğu ancak DISCERN ve HONcode kalite göstergeleri açısından değerlendirildiğinde aralarında fark olmadığı tespit edilmiştir. İncelenen hiçbir sitenin HONcode sertifikası olmadığı da tespit edilmiştir.

SONUÇ

Sonuç olarak tinnitus ile ilgili internette bulunan metinlerin basitleştirilerek 5-6 ve 7. sınıf düzeyine getirilmesinin daha kolay okunabilirlik sağlayarak herkes tarafından anlaşılacağı düşünülmektedir.

S4.Ulusal İşitme Tarama Programındaki Yenidoğanların Tarama ABR Test Sonuçlarına Doğum Şekli ve Anestezi Yönteminin Etkisi

Semih GÜLER, Murat DOĞAN, Ayşe Sanem ŞAHLI

GİRİŞ

Yenidoğan işitme taramaları için ABR son yıllarda çok önem kazanmıştır, altın standart olarak kabul edilmektedir. (Jacobson, Spahr, & Jacobson, 1990). Anestezik ajanlar merkezi sinir sistemini baskılayıcı özelliğe sahiptir. Kullanılan kas gevşetici ilaçlar da kas aktivasyonunu durdurucu niteliktedir. Bebek ile anne arasında bağlantının, madde alışverişinin sağlandığı yapılar mevcuttur. Embriyonun anne karnında beslenmesini sağlayan kan dolaşımına fetal dolaşım denir. Plasenta; İnsan plasentası maternal dokuların içine, daha derine, daha gelişmiş ve ileri bir beyin yapısı için oksijen ve besinleri sağlamakla görevlidir. Bu çalışmanın amacı, Ulusal Yenidoğan İşitme Tarama Programı kapsamındaki yenidoğanların Tarama ABR test sonuçlarına doğum şekli ve anestezi yönteminin etkisinin incelenmesi ve test sonuçlarının ilgili değişkenlerle ilişkisinin araştırılmasıdır.

MATERYAL VE METOT

Çalışmaya 441 yenidoğan dâhil edilmiştir. Bu yenidoğanların 221'i kontrol grubunu (normal doğum), 220'si ise çalışma grubunu (sezaryen doğum) oluşturmuştur. Çalışmada Ulusal Yenidoğan Tarama Programı kapsamında işitmeleri değerlendirilen yenidoğanların tamamına iki kez tarama ABR uygulanmış, uygulanan tarama ABR test sonuçları doğum şekli (normal veya sezaryen) ve anestezi yöntemi (spinal veya genel) dikkate alınarak karşılaştırılmış, bebeğin anne karnından ayrılma süresi, anestezik ajana maruziyet süresi ve toplam cerrahi işlem süresi gibi değişkenlerin etkisi incelenmiştir.

BULGULAR

1. ABR test sonucundan kalan kişi sayısı 126 (%57,3) iken geçen sayısı ise 94 (%42,7) olarak hesaplanmıştır. Ayrıca testten kalanların 85'i (%78,0) genel anestezi almışken, 41'i (%36,9) Spinal anestezi almıştır. Testten geçenlerde ise 24'ü (%22,0) genel anestezi almışken 70'i (%63,1) Spinal anestezi almıştır. Çalışma sonucunda, doğum şekli (normal veya sezaryen) ve anestezi yöntemi (spinal veya genel) ile ilk tarama ABR test sonuçları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p<0,001$). Genel anestezi altında doğan yenidoğanların ilk test tarama ABR sonuçları arasında, anne karnından ayrılma süresi ($p<0,001$) ve anestezik ajana maruziyet süresi bakımından istatistiki olarak anlamlı bir farklılık ($p<0,001$) bulunurken, toplam cerrahi işlem süresi ($p=0,106$) bakımından herhangi bir fark saptanmamıştır. Spinal anestezi altında doğan yenidoğanlarda ise ABR test sonuçları ile bu üç değişken arasında istatistiki olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$).

SONUÇ

Yenidoğanların doğum Şekli ve doğumda kullanılan anestezi y6ntemi yenidoğan işitme tarama protokol6 kapsamında uygulanan tarama ABR sonuŐlarını etkileyebilmektedir. Bu nedenle, tarama testlerinin en uygun ve doğru zamanda yapılması oldukŐa 6nemlidir.

S5. İyot Eksikliğinin İşitme Üzerine Etkisi

Şeyda KAYA, Bahriye HORASANLI

GİRİŞ

İşitme kaybı, insan popülasyonunda en sık görülen engellerden biridir. Konuşma tanıma, iletişim ve dil edinimi ile ilgili faktörler nedeniyle günlük yaşamda büyük bir engel oluşturmaktadır. İşitme kaybı herhangi bir etken nedeniyle her yaşta insanı etkileyebilmektedir. Beslenme yetersizliği bu faktörlerden biridir. Dünya Sağlık Örgütü, doğum öncesi dönemde iyot eksikliğinin işitme kaybı risk faktörlerinden biri olduğunu belirtmiştir. Tiroid hormonlarının bir parçası olarak görülen iyot beyin gelişimi açısından önemli bir mikro besin kaynağıdır. Tiroid bezinin tarafından salgılanan hormonlar vücudumuzda bulunan birçok sistemin ve organın uyarılmasını sağlamaktadır ve çocukluk döneminde nörolojik gelişim açısından kıymetlidir. Tiroid bezinin olması gerekenden daha az hormon salgılamasının sonucu oluşan bozukluğa hipotiroidi denilmektedir. Şiddetli iyot eksikliği ise hipotiroidizme neden olduğu bilinmektedir. Literatürde tiroid hormonlarının işitsel fonksiyonların gelişimi ile ilişkili olduğu çalışmalarda belirtilmiş ve işitme kaybı hipotiroidizmle ilişkilendirilmiştir. Hipotiroidi doğuştan (konjenital) veya akkiz (doğumdan sonra gelişen) olabilmektedir. Gebelik esnasında oluşan şiddetli iyot eksikliği, çocukların işitme, konuşma ve bilişsel fonksiyonları üzerinde kalıcı etki bıraktığı bilinmektedir. Bu çalışmada iyot eksikliğinin işitme sistemi üzerine etkisine yer verilmiş ve literatürde yapılan çalışmalar incelenmiştir.

MATERYAL VE METOT

Sistematik incelemede Bilgisayarlı PubMed aramaları ile son 10 yılın araştırmaları gözden geçirildi. Bulgular: Çocuklarda idrar iyot konsantrasyonunun 100 µg/L'den az olması konuşma frekanslarında işitme kaybına sebebiyet verdiği gözlemlenmiştir ve konjenital hipotiroidizmin işitme fonksiyonunu çeşitli şekillerle etkilediği, sensörinöral işitme kaybına sebebiyet verebileceği sonucuna ulaşılmıştır.

SONUÇ

Bu çalışmalarda, özellikle gebelik zamanında şiddetli iyot eksikliğinin işitme kaybına neden olduğu görülmüştür. Bu nedenle konjenital hipotiroidinin erken tanı ve tedavisinin çok önemli olduğu düşünülmektedir.

S6. Özel Eğitim Ve Rehabilitasyon Merkezinde Çalışan Profesyonellerin Gelişimsel Dil Bozukluğu Olgularına Yaklaşımları

İlkay KALIN, Seda KETEN, Fadime Aybüke KILIÇ

GİRİŞ

GDB bilinen bir etiyojisi olmayan, dili anlama ve/veya ifade etme becerilerinde yaşanan, bireyin günlük yaşamdaki iletişimini ve öğrenmesini engelleyen, kalıcı ve kendiliğinden kapanmayacak derecedeki güçlükleri ifade eden nöro-gelişimsel bir bozukluktur. Bu bozukluk, çocuğun dil becerilerinde belirgin ve sürekli bir gelişim geriliği olarak tanımlanır. GDB alanını dil ve konuşma terapistlerinin çalışma alanıdır. Dil ve konuşma terapistlerine ek olarak özel eğitim öğretmenleri, çocuk gelişimi uzmanları, sınıf öğretmenleri, anaokulu öğretmenleri, odyologlar da desteklemektedirler. Bu çalışma GDB ile yaşayan bireylerle çalışan ekip üyelerinin farkındalık ve bilgi düzeylerini ortaya koymayı amaçlamaktadır.

MATERYAL VE METOT

Araştırmaya özel eğitim ve rehabilitasyon merkezinde çalışan 100 profesyonel katılmıştır. Katılımcılara Google Formlar aracılığı ile oluşturulmuş olan 'Gelişimsel Dil Bozukluğu Olgularına Yaklaşım Anketi' ve 'Katılımcı Bilgi Formu' uygulanmıştır. Anket GDB nedenlerine yönelik 7 soru, risk faktörlerine yönelik 5 soru, çocuk üzerindeki etkilerine yönelik 8 sorudan oluşmaktadır. Bu anketin kapsam geçerliliği için 10 uzmanın görüşü alınmıştır. Değerlendirilme için 41 soru gönderilmiş kapsam geçerlilik ölçümlerine göre 20 soru revize edilip anket oluşturulmuştur. Katılımcı bilgi formunda ise yaş, cinsiyet, meslek/branş, özel eğitim ve rehabilitasyon merkezlerinde çalışma süresi, eğitim düzeyi ve dil bozukluğunu duyma ile ilgili bilgilere yer verilmiştir.

BULGULAR

Özel eğitim ve rehabilitasyon merkezlerinde çalışan profesyonellerin demografik bilgileri anketteki her soru için ki kare testi ile analiz edilmiştir. Cinsiyete göre GDB nedenlerinin değerlendirilmesi ve GDB risk faktörlerinin değerlendirilmesi arasında anlamlı fark bulunmaktadır ($p < .05$). GDB nörolojik kökenli bir bozukluktur ibaresi ve GDB işitme kaybına bağlı olarak çıkar ibaresi ile meslek grupları arasında anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p < 0.05$). Okul Öncesi Öğretmeni, Özel Eğitim Öğretmeni, Çocuk Gelişimi Uzmanı, Psikolog ve odyologların bir çoğu bu ibareye 'evet' yanıtını vermiştir. Eğitim durumuna göre GDB nedenleri değerlendirildiğinde ve GDB risk Faktörlerinin Değerlendirilmesi yüksek lisans ile lisans eğitimi arasında anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır ($p < 0.05$). Dil bozukluğunu duymaya göre GDB Nedenlerinin Değerlendirilmesi arasında anlamlı bir fark vardır ($p < 0.05$).

SONUÇ

Veri analizleri incelendiğinde GBD alanında dil ve konuşma terapistleri ile ortak çalışan ekip üyelerinin, GBD hakkındaki bilgi ve farkındalık düzeyleri anlamlı olarak düşük çıkmıştır. Bu durumda bilgi ve farkındalık düzeyini arttırmak için dil ve konuşma terapistleri tarafından diğer ekip üyelerine belirli aralıklarla seminerler ve eğitimler vermesi gerektiği düşünülmektedir.

S7.Tinnituslu Bireylerde Müzikal Algı Becerilerinin Değerlendirilmesi

Eyyüp Diyar DOĞAN, Uğur Embiye ÖZGÜR, Ayşe Sanem ŞAHLI

GİRİŞ

Tinnitus, çevreden kaynaklı herhangi bir akustik uyarandan olmaksızın kişinin bilinçli bir şekilde devamlı veya aralıklı ses algılaması durumudur. Tinnitus, kişinin düşüncelerine, duygularına, uykusuna, dikkat ve konsantrasyonuna müdahale eden bir durumdur. Gündelik yaşantıyı bu denli etkileyen bir durumda, tinnitüsü bulunan bireylerin müzik algılarının etkilenip etkilenmediği, eğer etkilendiyse nasıl etkilendiği merak edilen bir konudur. Çalışmanın amacı, tinnitüsü bulunan ve işitme kaybı yakınması bulunmayan bireylerin müzikal algılarını ve tinnitus şiddet derecesini değerlendirip, oluşan gruplar arasında Müzikal Algı Testi (MAT) puanları ile ilişkisini incelemektir.

MATERYAL VE METOT

Çalışmaya 18- 40 yaş arasında işitme kaybı şikâyeti bulunmayan ancak en az 3 aydır subjektif tinnitus şikâyeti olan, 24 erkek ve 24 kadın gönüllü birey olmak üzere toplamda 48 kişi katılmıştır. Tinnitüsü bulunan katılımcıların Tinnitus Derece Endeksine göre toplam semptom skoru (TSS) hesaplanarak derecelendirilmiştir. Derecelendirme sonucunda katılımcılar 'hafif şiddette tinnituslu' ve 'orta şiddette tinnituslu' olmak üzere 2 gruba ayrılmıştır. Katılımcıların müzikal becerileri Müzikal Algı Testi (MAT) ile tinnitus şiddet dereceleri Tinnitus Derece Endeksi (TDE) ile değerlendirilmiştir.

BULGULAR

Çalışmaya dahil edilen hafif şiddetli tinnitus grubunda yaş ortalaması $26,75 \pm 4,37$, orta şiddetli tinnitus grubunun yaş ortalaması ise $26,75 \pm 3,90$ 'dır. Her iki grupta da cinsiyetler eşit dağılmıştır. Çalışmanın sonucunda gruplara göre hafif ve orta şiddet tinnituslu grubun Enstrüman Tanıma (Tek Enstrüman), Enstrüman Tanıma (Çoklu Enstrüman) ve Enstrüman Sesi Toplam puanlarının karşılaştırılmasında elde edilen sonuçlara göre tüm puanlar için istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur ($p < 0,05$). Enstrüman Tanıma (Tek Enstrüman) puanında hafif şiddetli tinnituslu grupta ortalama ($10,5833 \pm 2,48328$), orta tinnituslu grubu ortalamasına göre ($9,3750 \pm 2,42832$) daha yüksektir. Enstrüman Tanıma (Çoklu Enstrüman) puanında hafif şiddetli tinnituslu grupta ortalama ($4,0833 \pm 2,56933$), orta tinnituslu grubu ortalamasına göre ($2,9167 \pm 2,48328$) daha yüksektir. Enstrüman Sesi Toplam puanda hafif şiddet tinnituslu grupta ortalama ($18,8750 \pm 4,87507$), orta tinnituslu grubu ortalamasına göre ($16,0417 \pm 5,52842$) daha yüksektir. Her iki grupta da cinsiyete göre Müzikal Algı Testi (MAT) puanları karşılaştırılmasında Ritim Tanıma ve Ritim Ayırt Etme puanlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur ($p < 0,05$).

Hafif şiddet tinnituslu grupta kadınlarda Ritim Tanıma alt puan ortalamasının (9,1667±1,19342), erkeklerin ortalamasından yüksektir (8,5000±2,06706). Yine aynı grupta kadınlarda Ritim Ayırt etme alt puan ortalamasının (8,5000±1,24316), erkeklerin ortalamadan yüksek olduğu görülmektedir (8,1667±1,19342). Orta şiddet tinnituslu grupta erkeklerde Ritim Tanıma alt puan ortalamasının (9,4167±,66856), kadınların ortalamasından yüksektir (8,1667±1,99241). Erkeklerde Ritim Ayırt Etme alt puan ortalamasının (9,0000±,60302), kadınların ortalamasından yüksektir (7,7500±1,48477). Çalışma neticesinde elde edilen verilere göre hafif ve orta şiddet tinnitus grubunun müzik algı testi toplam puan ve ritim, ses perdesi, melodi alt testlerinde karşılaştırmasında anlamlı farklılık bulunamamıştır ($p>0,05$).

SONUÇ

Çalışmamızın sonucunda, artan tinnitus şiddet algısına göre Müzikal Algı Testinde daha düşük skorlar gözlenmiştir. Tinnitustan yakınma seviyesi arttıkça, bireylerin müzikal algı becerilerinin olumsuz etkilendiği görülmüştür. Tinnituslu bireylerin müzikal algı becerilerini Müzikal Algı Testi (MAT) ile objektif şekilde değerlendirmeye yönelik yapılmış öncü bir çalışma olacağı düşünülmektedir. Bu bulgular, tinnitus tedavisi ve rehabilitasyonunda müzikal terapi gibi yöntemlerin etkinliğini araştırmak için daha fazla ileri çalışmalara ihtiyaç olduğunu vurgulamaktadır. Ayrıca, tinnituslu bireylerin müzikal algı becerilerini desteklemek amacıyla geliştirilecek özelleştirilmiş terapi protokollerinin gerekliliğini ortaya koymaktadır.

S8. Akıcı Konuşma Bozukluğunda Kognitif Değerlendirme: Bir Vaka Çalışması

Nilay ŞAHAN, Ayşe Sanem ŞAHLI, Songül ATASAVUN UYSAL

GİRİŞ

Akıcı konuşma bozukluğu, konuşma akışının devamlılığını, ritmini ve hızını etkileyen kesintilerdir. Akıcı bir konuşma için, akışı bozan durumların belirlenebilmesi, bunların ortaya çıkmadan önce ya da ortaya çıktıklarında engellenmesi ya da düzeltilmesi gerekmektedir. Bu noktada algı, dikkat ve bellek işlevleri gibi frontal lob işleyişine dayanan kognitif süreçler önemli bir rol oynamaktadır. Bu çalışmanın amacı yetişkin bir akıcı konuşma bozukluğu olan kişideki kognitif fonksiyonların değerlendirilmesidir.

MATERYAL VE METOT

Çalışmada kognitif fonksiyonların değerlendirilmesinde Montreal Bilişsel Değerlendirme Ölçeği (MoCA) kullanıldı. MoCA; görsel mekânsal/yönetici işlevler, adlandırma, dikkat, lisan, soyut düşünme, gecikmeli hatırlama ve yönelim başlıklarından oluşur. Bu başlıklarla ilgili soruların hepsine doğru yanıt veren kişi en fazla 30 puan alır. 21 puan ve üstü alanlar normal sayılır. Görsel algılama Motor Yetenek Olmaksızın Görsel Algılama Testi (MVPT-3rd) ile ölçüldü. Görsel ayırım (0-7), şekil oluşturma (0-5), görsel hafıza I (0-8), görsel yakınlık I (0-13), görsel ayırt etme (0-11), uzayda pozisyon (0-5), şekil zemin (0-5), görsel yakınlık II (0-5) ve görsel hafıza II (0-5) gibi algılama alt başlıklarından oluşur. 11 yaş ve üstü olan bireylerde teste görsel hafıza kısmından başlanır.

BULGULAR

Çalışmada 45 yaşında olan kadın birey değerlendirildi. MoCA Testinin alt basamaklarına göre görsel mekânsal/yönetici işlevler (4/5), adlandırma (3/3), dikkat (5/6), lisan (1/2), soyut düşünme (2/2), gecikmeli hatırlama (3/5) ve yönelim (6/6) olmak üzere toplamda (24/30) puan aldı. MVPT-3 Testinin alt basamaklarına göre ise; görsel hafıza I (7/8), görsel yakınlık I (11/13), görsel ayırt etme (7/11), uzayda pozisyon (1/5), şekil zemin (2/5), görsel yakınlık II (3/5) ve görsel hafıza II (4/5) olarak toplam puan (35/56) olarak bulundu.

SONUÇ

Son zamanlarda yapılan çalışmalarda akıcı konuşma bozukluğuna neden olan etmenlerin çok farklı olabileceği ve kognitif fonksiyonlardaki aksamalardan kaynaklanabileceği üzerine durulmaktadır.

Çalışmada değerlendirilen akıcı konuşma bozukluğu tanısı olan bireyin özellikle MoCA Ölçeğinin görsel mekânsal/yönetici işlevler alt başlığında saat testinde, dikkat ve gecikmeli hatırlama yani hafıza alanlarında sorun yaşadığı görülmektedir. Görsel algılamada ise özellikle uzayda pozisyon alt başlığı olmak üzere her alt başlıkta sorun olduğu görülmektedir.

Sonuç olarak akıcı konuşma bozukluğu olan bireylerin kognitif fonksiyonlarda sorun yaşayabileceği ve daha ileri değerlendirmelerin yapılması gerektiği kanaatine varılmıştır. Literatürde akıcı konuşma bozukluğunda kognitif fonksiyonlar üzerine çok fazla çalışma olmadığından dolayı çalışmanın bir pilot çalışma olarak gelecek çalışmalar için bir yol gösterici olacağını düşünmekteyiz.

S9. Beyin Sapı İmplantları İçin Çevrimiçi Eğitim Materyallerinin Okunabilirliği

Mustafa Said TEKİN, Yaşar Kemal DUYMAZ

GİRİŞ

Eğitim ve bilgilendirme, tıbbi tedavilerin ve müdahalelerin başarısında kritik bir rol oynamaktadır. Özellikle son yıllarda internet üzerinden tıbbi bilgilere erişimin artmasıyla, çevrimiçi hasta eğitim materyallerinin önemi daha da belirginleşmiştir. Otoloji alanında, beyin sapı implantları gibi karmaşık prosedürler, hastalar için sadece fizyolojik bir müdahale olmakla kalmaz, aynı zamanda bir psikolojik yük de taşır. Bu nedenle, hasta eğitim materyallerinin bilimsel olarak doğru bilgileri aktarırken, hastaların kolayca anlayabileceği bir seviyede sunulması hayati öneme sahiptir. Bu çalışmada, beyin sapı implantlarıyla ilgili çevrimiçi hasta eğitim materyallerinin okunabilirlik düzeylerini değerlendirmeyi amaçladık.

MATERYAL VE METOT

Bu çalışmada, 'işitsel beyin sapı implantı' terimi ile Google'da yapılan arama sonuçlarından elde edilen ilk 50 web sitesi incelendi. Akademik dergiler, videolar ve sadece grafik veya tablo içeren websiteleri çalışma dışı bırakıldı. Bu metinler, 'hastane' ve 'genel bilgi web siteleri' olmak üzere iki ana kategoriye ayrıldı. Her bir metin, okunabilirlik skorlarının etkilenmemesi için web sayfası gezintileri, telif hakkı bildirimleri, feragatnameler, yazar detayları, geri bildirim anketleri, linkler, web sitesi URL'leri, referanslar, figürler, tablolar, başlıklar, adresler ve telefon numaraları gibi eğitimle ilgili olmayan metinler çıkarılarak ayrı Microsoft Word dokümanlarına kaydedildi. Okunabilirlik skorları, Flesch reading ease (FRE), Flesch–Kincaid grade level (FKGL), Gunning–Fog index (GFI), Simple Measure of Gobbledygook (SMOG), Coleman–Liau index (CLI), ve Automated Readability Index (ARI) olmak üzere altı farklı test kullanılarak değerlendirildi.

BULGULAR

Hastane grubunun FRE ortalaması 43.9 ± 10.0 iken, Genel Bilgi Web Siteleri Grubu için 40.2 ± 5.6 bulundu. FKGL için hastane grubu 11.9 ± 2.2 , genel bilgi grubu 13.2 ± 1.7 ; GFI için hastane grubu 14.4 ± 2.5 , genel bilgi grubu 15.4 ± 2.0 ; SMOG için hastane grubu 10.7 ± 1.8 , genel bilgi grubu 11.4 ± 1.3 ; CLI için hastane grubu 13.8 ± 1.7 , genel bilgi grubu 14.1 ± 0.6 ; ARI için hastane grubu 11.9 ± 2.5 , genel bilgi grubu 13.7 ± 2.1 olarak kaydedildi. İki grup arasındaki farklar istatistiksel olarak anlamlı değildi.

SONUÇ

Beyin sapı implantlarıyla ilgili hasta eğitim materyallerinin okunabilirliği, hastaların tedavi süreçlerini daha iyi anlamaları ve bilinçli kararlar vermeleri için kritik öneme sahiptir.

Bu alışma, popüler evrimii materyallerin çoğunluğunun önerilen okuma düzeylerini aştığını göstererek, genel tıbbi bilgilendirme materyalleri arasında yaygın bir eğilimi ne sürmektedir. Sağlık profesyonelleri ve kurumlar, geniş bir kitleye hitap edebilmek ve gerektiğinde materyallerini gözden geçirmek için bilimsel doğruluk ve okunabilirlik arasında bir denge sağlamalıdır.

S10. Klinik ve Rehabilitasyon Merkezlerinde Görev Yapan Odyologların Mesleki Doyumlarının Karşılaştırılması

Sevda ÖZBOLAT, Seda KETEN, Fadime Aybüke KILIÇ

GİRİŞ

Odyolog, işitme ve denge bozuklukları ile ilgilenen sağlık profesyoneleridir. Odyologların çeşitli çalışma alanları mevcuttur. Hastanelerde, özel eğitim ve rehabilitasyon merkezlerinde, özel kliniklerde, işitme cihazı merkezlerinde, işitme ve tarama programlarında, üniversitelerde akademisyen olarak görev alabilmektedirler. İşitme ve denge ile ilgili hastalıkların tanısında uzman hekiminin yönlendirmesiyle tanısal testlerin gerçekleştirilmesi ve rehabilitasyonunun uygulanması odyologların görev ve sorumluluklarından bir kaçını oluşturmaktadır. Odyologların mesleki doyumları, hem onların kendi iş tatminlerini hem de hasta bakım kalitesini etkileyebilir. Mesleki doyuma ulaştıklarında odyologlar görevlerini daha iyi bir şekilde yerine getirebilirler. Bu amaçla klinikte ve rehabilitasyon merkezlerinde çalışan odyologların mesleki doyumları incelenmiş ve karşılaştırılmıştır.

MATERYAL VE METOT

Araştırmaya Türkiye'deki Sağlık Bilimleri Yüksekokulu ve/veya Sağlık Bilimleri Fakültesi lisans ve lisansüstü odyoloji bölümü mezunu olup klinikte çalışan 50 odyolog ve rehabilitasyon merkezinde çalışan 50 odyolog olmak üzere toplam 100 odyolog dahil edilmiştir. Çalışmada meslek doyumunu ile ilgili düşünülen değişkenlere ilişkin bilgi toplamak üzere iki bölümden oluşan anket kullanılmıştır. Anketin ilk bölümü odyologların; cinsiyet, yaş, mezuniyet durumu, çalışma süreleri, çalışma türleri, çalışma yerleri, günlük danışan sayısı, gelir düzeyi, çalışma ortamının fiziki koşulları bilgilerini içeren 10 sorudan oluşan katılımcı bilgi formunu içermektedir. İkinci bölüm ise Kuzgun ve ark. (1999) tarafından geliştirilen 20 sorudan oluşan, mesleki doyum ölçeğinden oluşmaktadır. Ölçeğin 'Gelişme İsteği' ve 'Niteliklere Uygunluk' şeklinde iki alt ölçeği vardır.

BULGULAR

Araştırma sonucunda fiziki koşullar ile ölçek alt boyutları arasında anlamlı bir fark oluşmuştur ($p < .05$). Ortam şartları iyileştiğinde (sıcaklık, havalandırma, aydınlatma) gelişme isteğinin arttığı gözlenmiştir. Mesleğin ilgi ve beceri uygunluğunu yeterli görenlerin yeterli görmeyenlere göre gelişme isteklerinin yüksek olduğu ortaya koyulmuştur ($p < 0.05$). Kamuda çalışanlar özelde çalışanlara göre niteliklere uygunluk açısından daha fazla doyuma ulaşmıştır ($p < 0.05$). Klinikte çalışanlar özel eğitim ve rehabilitasyon merkezinde çalışanlara göre nitelikte uygunluk açısından daha fazla doyuma ulaştığı gözlenmektedir.

Gelir düzeyi arttıkça niteliklere uygunluğun da anlamlı derecede arttığı ortaya çıkmıştır. Gürültülü yerde çalışanların mesleki doyumlarının anlamlı derecede daha düşük olduğu gözlenmiştir ($p<0.05$). Mesleki doyumla cinsiyet, mezuniyet durumu, çalışma süresi arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$).

SONUÇ

Araştırma sonucunda kamuda çalışan odyologların özelde çalışan odyologlara göre niteliklere uygunluk açısından doyumları daha fazla olarak bulunmuştur. Ortam şartları iyileştirilip gelir düzeyleri arttırıldıkça odyologların mesleki artacağı buna bağlı olarak da işlerindeki etkinliğinin artacağı öngörülmektedir.

S11. İşitme Kayıplı ve Normal İşiten Eşlere Sahip Bireylerin Depresyon ve Eş Tükenmişlik Durumlarının Karşılaştırılması

Handan TURAN DİZDAR, Sena Betül ÇELİK, Zeynep ÇAVDAR, Ayşenur ERÇİMEN

GİRİŞ

Evlilikte beklentilerin yerine getirilememesi bazen çiftlerin herhangi birinde veya ikisinde var olan engellerden kaynaklanabilir. Çiftlerde bulunan kronik rahatsızlıkların ya da hastalıkların, sorumlulukların artmasıyla birlikte beklentilerin yerine getirilememesine ve eşlerde tükenmişliğe yol açtığı bilinmektedir. İşitme engelli bireylerde gözle görülebilecek bir organ eksikliği ya da kaybı bulunmadığı için, bu bireyler toplumda en az dikkat çeken gruptur. İşitme kaybı, dikkat çekmemesine rağmen aile hayatında, sosyal yaşamda ve evlilik sürecinde sorunlara sebep olabilir. Eş tükenmişliği ve depresyon da bunlardan bazılarıdır. Fiziksel yorgunluk, zihinsel yorgunluk ve duygusal yorgunluk bileşenlerinin hepsi bir araya gelerek eş tükenmişliğini oluşturmaktadır. İlişkiye yönelik bu yorgunluklar, ilişkinin niteliğini bozmakta ve ilişkinin kötüye gidişini hızlandırmaktadır. Bu çalışmayı yapmaktaki amacımız; işitme kayıplı ve normal işiten partnerlere sahip bireylerin eş tükenmişlik ve depresyon düzeylerinin taranarak karşılaştırılmasıdır. Ayrıca işitme kaybına sahip bir eş ile hayatını sürdürmek durumunda olan bireylerde yaşanan problemlere de farkındalık yaratmak amaçlanmaktadır.

MATERYAL VE METOT

Çalışma 2 grup arasında yapılmıştır. Kontrol grubu, eşinde ve kendisinde işitme kaybı olmayan sağlıklı evli bireylerden, çalışma grubundaki katılımcılar ise işitme kayıplı eşli olan evli sağlıklı bireylerden oluşmaktadır. Etik kurul izni alındıktan sonra çalışmaya katılmayı kabul eden katılımcılara sosyal medya üzerinden ulaşılarak Google formlarda oluşturulmuş sosyodemografik veri toplama formu, Eş Tükenmişlik Ölçeği ve Beck Depresyon Ölçeği uygulanmıştır. Bulgular: Kontrol grubuna 58 kadın, 48 erkek; çalışma grubuna 59 kadın, 43 erkek katılımcı olmak üzere toplamda 208 kişi dahil edilmiştir.

BULGULAR

Gruplar arası cinsiyet dağılımlarında ve yaş ortalamaları arasında anlamlı fark elde edilmemiştir($p>0,05$). Eş tükenmişlik ölçeği ve Beck depresyon ölçeği puanları gruplar arası kıyaslandığında çalışma grubunun puanları kontrol grubuna göre anlamlı olarak daha yüksek elde edilmiştir($p<0,05$).

Çalışma grubunda eşte işitme kaybı olma zamanına göre ölçek puanları karşılaştırıldığında ise 10 yıl ve daha uzun zamandır işitme kayıplı olan eşe sahip kişilerin, 1-3 yıldır ve 7-9 yıldır işitme kayıplı olan kişilerin eşlerine göre her iki ölçek puanları anlamlı olarak daha yüksek elde edilmiştir ($p<0,05$).

SONUÇ

İşitme kaybına sahip eşi olan bireyler eş tükenmişlik ve depresyon açısından normal işitmeye sahip bireylerin eşlerine göre daha çok risk altındadır.

S12. Dil Ve Konuşma Terapisi Öğrencilerinin Akademik Kariyer Farkındalığının Araştırılması

Mehmet BAĞCI, Seda KETEN, Fadime Aybüke KILIÇ

GİRİŞ

Dil ve konuşma terapistleri (DKT'ler); iletişim, dil, konuşma, ses ve yutma bozukluklarının değerlendirilmesi tanılanması, tedavisi ve önlenmesi konusunda uzmanlaşmış meslek elemanıdır. Her yaştan bireye hizmet sunmaları ve uygulama alanlarının geniş kapsamlı olması hastane, okul, özel eğitim ve rehabilitasyon merkezleri , özel klinik, danışmanlık merkezleri gibi farklı çalışma alanlarında bulunmalarını sağlar. Son yıllarda ülkemizde üniversitelerde lisans seviyesinde dil ve konuşma terapisi bölümlerinin açılması, DKT'leri akademik alanda görev almaya yöneltmiştir. Öğrencilerin gelecekteki kariyerleriyle ilgili farkındalıkları mesleki başarılarını etkileyebilmektedir. Bu çalışmanın amacı , dil ve konuşma terapisi öğrencilerinin akademik kariyer farkındalıklarının incelemeyi amaçlamaktadır.

MATERYAL VE METOT

Araştırmada 2022-2023 eğitim öğretim yılındaki değişik üniversitelerde 4. sınıf düzeyinde öğrenim gören 103 dil ve konuşma terapisi öğrencilerine yer verilmiştir. Çalışmada araştırmacı tarafından oluşturulan katılımcı bilgi formu ile Dağyar ve ark. oluşturduğu Yükseköğretimde Akademik Kariyer Farkındalığı Ölçeği kullanılmıştır. Katılımcı bilgi formunda cinsiyet, yaş, sınıf düzeyi, mezun olduğu lise, öğrenim gördüğü üniversite türü, anne çalışma durumu, anne eğitim düzeyi, baba çalışma durumu, baba eğitim düzeyi ve akademik not ortalamasına ilişkin bilgilere yer verilmiştir. Yükseköğretimde Akademik Kariyer Farkındalık Ölçeği "Öğretim elemanı olma ve çalışma koşullarına ilişkin farkındalık, lisansüstü eğitimin tanımı ve amacına ilişkin farkındalık, lisansüstü eğitimden mezun olma koşullarına ilişkin farkındalık, lisansüstü eğitime başvuru koşullarına ilişkin farkındalık" gibi dört alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçek 31 maddeden oluşmaktadır. Ölçek etik kurul izni alındıktan sonra Google forms ile öğrencilere iletilmiştir.

BULGULAR

Akademik kariyer farkındalığı ölçeği ile cinsiyet, yaş, sınıf düzeyi, mezun olduğu lise, öğrenim gördüğü üniversite türü, anne çalışma durumu, anne eğitim düzeyi, baba çalışma durumu, baba eğitim düzeyi ve akademik not ortalaması arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p < 0.05$). Araştırma grubun yalnızca %30'u lisansüstü eğitimin yüksek lisans, doktora, tıpta uzmanlık ve sanatta yeterlik eğitimini kapsadığı hakkında bilgilerine başvurulduğunda detaylarıyla açıklayabilirim şeklinde cevap vermiştir.

SONUÇ

Araştırma sonuçları, dil ve konuşma terapisi son sınıf öğrencilerinin akademik kariyere yönelik farkındalıklarının olduğunu bununla birlikte bu farkındalığın istenilen seviyede olmadığını göstermektedir. Sorulara verilen cevapların oranlarına bakıldığında öğrencilerin akademik kariyer hakkında bilgi birikimlerinin arttırılması gerekmektedir.

S13. Cihazsız Gerçek Kulak Ölçümlerinde Kullanılan Uygulama Metotlarının Karşılaştırılması

Burcu ŞEN, ŞEVVAL YUMUŞAK

GİRİŞ

Kulak kepçesine gelen ses dalgaları dış kulak yolu aracılığı ile orta kulağa ilerleyerek kulağa ulaşır. İç kulağa ulaşan bu ses dalgaları tüylü hücreler aracılığı ile mekanik enerjiden elektrokimyasal potansiyellere dönüştürülür. Birbirini takip eden bu süreçte meydana gelebilecek bir patoloji işitme kaybına sebebiyet verebilmektedir. Günümüzde geniş bir popülasyonu etkileyen işitme kaybı, her yaş grubunda görülebilmektedir. İşitme kaybı, kişilerin iletişim becerilerini, sosyal yaşantılarını, psikolojilerini ve genel olarak yaşam kalitelerini etkileyen sağlık problemidir. İşitme kayıplarının medikal veya cerrahi olarak tedavi edilemediği durumlarda işitme cihazı veya koklear implantlar kullanılmaktadır. İşitme cihazlarının kazancı ortalama insan kulağı verilerine göre ayarlanmaktadır ancak her insanın kulak yapısı birbirinden farklılık göstermektedir. Bu özelleşmeyi sağlamak amacıyla gerçek kulak ölçümü (GKÖ) yapılmalıdır. Gerçek kulak ölçümü ile işitme cihazının kullanıcının kulağında oluşturduğu akustik özelliklerini ortaya çıkarmaktadır. Bu çalışmada günümüzde kullanılan farklı uygulama metotları ile elde edilen sonuçların tutarlılığı karşılaştırılmıştır.

MATERYAL METOT

Bu çalışma, 18-30 yaş aralığında 50 katılımcı ile gerçekleştirilmiştir. Normal işitmeye sahip olan ve kulak kanalında patoloji bulunmayan kulak zarı intakt olan bireyler çalışmaya dahil edilmiştir. Çalışma, her iki kulak için dört farklı metot ile GKK ölçümünün tekrarlanması şeklinde olup İstanbul Medipol Üniversitesi Odyoloji laboratuvarında gerçekleştirilmiştir. Katılımcılara sırası ile uygulanan metotlar şu şekildedir; Distal-Proksimal İnterfalangeal eklem, standart ölçüler, -6000 Hz ve mod prob yerleşimidir. Ölçüm, Interacoustics Affinity 2.0 REM 440 cihazı kullanılarak sessiz bir odada dört farklı metot ile her bir kulak için dört kez, 65 dB SPL ses giriş seviyesinde 1/6 oktav pembe gürültü uyarını kullanılarak yapılmıştır. Katılımcı, REM cihazından 0.75 metre mesafede, 0 derece azimut ile konumlandırılmıştır.

BULGULAR

Her iki kulakta, 250 Hz, 500 Hz, 750 Hz, 1000 Hz, 1500 Hz, 2000 Hz, 3000 Hz, 4000 Hz, 6000 Hz ve 8000 Hz frekanslarında ve prob tüp uzunluğu için Friedman ile istatistiksel analiz yapılmış olup anlamlı fark gözlenenler için ikili karşılaştırma yapılmıştır ($p < 0.05$). İkili karşılaştırma için Wilcoxon testi yapılmıştır ve anlamlılık değeri $p < 0.0125$ kabul edilmiştir.

SONUÇ

Çalışmamızda 65 dB SPL ses girdi seviyesinde yapılan Gerçek Kulak Kazancı ölçümünde 10 farklı frekansta (250 Hz, 500 Hz, 750 Hz, 1000 Hz, 1500 Hz, 2000 Hz, 3000 Hz, 4000 Hz, 6000 Hz, 8000 Hz) ölçümler gerçekleştirilmiştir. Her katılımcı için yapılan ölçümler 4 farklı metot ile tekrarlanmıştır. Sonuç olarak; rutinde birbirleri yerine tercih edilen bu metotların tüm frekanslarda aynı şekilde kazanç sağlamadığı ve dolayısıyla özellikle belirli frekanslarda prop tüp yerleşiminin doğru olmadığı gözlenmiştir.

S14. Odyoloji ve Dil Ve Konuşma Terapisi Öğrencilerinin Yapay Zekâ Okuryazarlığı

Emel ARSLAN SARİMEHMETOĞLU, Melis KESKİN YILDIZ

GİRİŞ

Yapay zekâ konusundaki gelişmelerin hız kazanması ile sağlık alanında yapay zekanın ilerleyen yıllarda daha çok ele alınacağı ve sağlık profesyonelleri için daha önemli hale geleceği düşünülmektedir. Geleceğin sağlık profesyonelleri olan öğrencilerin meslek hayatlarında çeşitli yapay zekâ araçlarını kullanmak durumunda kalacağı öngörülmektedir. Bu çalışma odyoloji bölümünde ve dil ve konuşma terapisi bölümünde eğitim gören öğrencilerin yapay zekâ okuryazarlığını değerlendirmek amacıyla planlanmıştır.

MATERYAL VE METOT

Araştırmanın örneklemini Gazi Üniversitesi ve Ankara Medipol Üniversitesinin Sağlık Bilimleri Fakültelerine bağlı olan dil ve konuşma terapisi (n=59) ve odyoloji bölümünde (n=82) öğrenime devam eden 141 öğrenci oluşturmuştur. Laupichler ve arkadaşları (2023) tarafından geliştirilen, Karaoğlan Yılmaz ve Yılmaz (2023) tarafından Türkçeye adaptasyonu yapılan Yapay Zekâ Okuryazarlığı Ölçeği, Teknik Anlama, Eleştirel Değerlendirme ve Pratik Uygulama olmak üzere 3 alt boyuttan oluşmakta olup toplamda 31 madde içermektedir. Yüksek puan, bireylerin yapay zekâ okuryazarlıklarının yüksek/gelişmiş olduğu anlamına gelir. Bu çalışmada Ölçek öğrencilere uygulanmış olup, öğrencilerin yapay zekâ okuryazarlık düzeyleri bu şekilde belirlenmiştir.

BULGULAR

Çalışma 18-26 yaşları arasında 141 (128 kadın; 13 erkek) katılımcı ile gerçekleştirilmiştir. Katılımcıların yaş ortalaması $19,67 \pm 1,296$ (min: 18; max: 26) olarak belirlenmiştir. Yapay zekâ okuryazarlık ölçeği puanı Odyoloji bölümü öğrencileri için ortalama $96,82 \pm 39,667$ bulunurken, Dil ve Konuşma Terapisi Bölümü öğrencileri için $97,07 \pm 38,084$ olarak bulunmuştur. Bölümler arasında yapılan karşılaştırmada ölçek alt boyutları ve toplam skor açısından istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı görülmüştür ($p > 0.05$).

SONUÇ

Odyoloji ve Dil ve Konuşma terapisi öğrencilerinde benzer düzeyde yapay zekâ okuryazarlığı olduğu görülmüştür. Yapay zekâ teknolojilerinin sağlık alanında erken teşhis, doğru tanılama, klinik karar verme gibi alanlarda kullanılabilme potansiyeli nedeniyle, sağlık alanında çalışacak odyoloji ve dil ve konuşma terapisi meslek adaylarının yapay zeka okuryazarlık düzeyleri önem arz etmektedir. Bu çalışmanın, geleceğin sağlık profesyonellerinin yapay zeka okuryazarlığının önemi konusunda farkındalık oluşturacağı ve yapay zeka okuryazarlığı düzeyinin arttırılmasına yönelik gerekli girişimlerde bulunulması için eğitimcilere yol gösterici olacağı düşünülmektedir.

3 Mart Dünya İşitme ve Odyoloji Profesyonelleri Günü I. Ulusal Kongresi Bildiri

Kitabı'nın içerisinde yer alan tüm metin, resim ve içeriklerin telif hakları İşitme

Konuşma Bilimcileri Derneği'ne aittir.

Bildiri içerikleri araştırmacılar hariç hiçbir şekilde basılı veya elektronik bir

ortamda izinsiz kullanılamaz, kopyalanamaz ve yayınlanamaz.